

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 1115

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 decembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 337 din 22 mai 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă în interpretarea dată prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii	2–5
Decizia nr. 676 din 6 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. (2) din Codul penal	6–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.236. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare	9–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 337**

din 22 mai 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053
din Codul de procedură civilă în interpretarea dată prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015,
pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul
în interesul legii**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Eleonora Mihai în Dosarul nr. 33.443/245/2013 al Tribunalului Iași — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.145D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții, respectiv Decizia nr. 370 din 30 mai 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 33.443/245/2013, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Eleonora Mihai într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind constatarea dobândirii unui drept de proprietate prin uzucapiune.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, sunt neconstituționale prin raportare la prevederile constituționale ale art. 16 și art. 21. În acest sens arată că interpretarea dată de instanța supremă dispozițiilor legale criticate limitează apelul la această procedură doar la posesiile începute după Codul civil, astfel că exclude folosirea procedurii persoanelor care au început să posede înainte de acest moment, limitându-se, astfel, dreptul de acces la justiție.

6. Se mai arată că, prin refuzul aplicării procedurii speciale la cererea sa și al continuării procesului conform temeiului juridic indicat inițial și prin obligarea de a urma procedura de drept comun, contencioasă, se încalcă principiul constituțional al egalității în fața legii.

7. **Tribunalul Iași — Secția I civilă** apreciază că nu este nici încalcat și nici îngrădit dreptul de acces la justiție, întrucât reclamanta are oricând la îndemână procedura veche, invocarea dreptului de proprietate prin împlinirea termenului de prescripție achizitivă fiind imprescriptibilă. De asemenea nu este încalcat nici principiul egalității în fața legii, deoarece persoanele pentru care prescripția a început să curgă înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil și cele pentru care termenul prescripției achizitive a început să curgă după acest moment se află în situații juridice diferite.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** arată că instanța constituțională a reținut, în mod constant, în jurisprudența sa, admisibilitatea controlului de constituționalitate al deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii, statuând că Înalta Curte de Casație și Justiție, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (3), are competența exclusivă de a se pronunța asupra problemelor ce țin de interpretarea și aplicarea unitară a legii, ori de câte ori practica judiciară impune acest lucru. Așa fiind, o decizie pronunțată într-o astfel de procedură nu poate constitui *eo ipso* obiect al cenzurii instanței de contencios constituțional (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 409 din 4 noiembrie 2003). Cu toate acestea, împrejurarea că printr-o decizie pronunțată într-un recurs în interesul legii se dă unui text legal o anumită interpretare nu este de natură a fi convertită într-un fine de neprimire care să oblige Curtea ca, în pofida rolului său de garant al supremației Constituției, să nu mai analizeze textul în cauză în interpretarea dată de instanța supremă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 8 din 18 ianuarie 2011). În continuare, arată că Înalta Curte de Casație și Justiție, admitând recursul în interesul legii, a statuat, prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015 (ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 225 din 2 aprilie 2015, la care instanța supremă face referire, și anterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 604 din 6 octombrie 2015, prin care instanța constituțională a confirmat cele reținute în Decizia nr. 225 din 2 aprilie 2015 și a mai reținut că dispozițiile legale criticate nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii civile), că, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 56, art. 76 și art. 82 din Legea nr. 71/2011, procedura specială reglementată de prevederile art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă nu este aplicabilă în privința posesiilor începute anterior intrării în vigoare a noului Cod civil. Mai mult, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut, în considerentele Deciziei nr. 19 din 5 octombrie 2015, că aspectele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 225 din 2 aprilie 2015 referitoare la incidența procedurii de înscriere a

dreptului de proprietate dobândit în temeiul uzucapiunii, prevăzută la art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, și în cazul posesiilor începute anterior intrării în vigoare a noului Cod civil, sunt de natură să creeze în practică situații de aplicare neuniformă și secvențială a legii, lăsând la latitudinea fiecărui judecător posibilitatea de a aprecia dacă aplică sau nu o anumită dispoziție din procedura specială.

10. Guvernul reiterează cele reținute de instanța supremă, care a avut în vedere că procedura specială reglementată de art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă nu poate fi aplicată trunchiat, în sensul că instanța de judecată, în soluționarea unei cereri întemeiate pe aceste dispoziții procedurale, nu poate să aleagă între a aplica sau nu o anumită normă și nu poate atribui hotărârii pronunțate un alt efect decât cel pe care legea îl prevede în mod expres. Fiecare regim juridic de reglementare a uzucapiunii are propria sa logică, iar legiuitorul nu poate distruge această logică, amestecând diverse reguli din diferite legi succesive. De asemenea, instanța nu se poate substitui legiuitorului și să creeze un nou regim juridic *ad hoc* (*lex tertia*), deoarece s-ar ajunge la consecința inadmisibilă ca organul judiciar să exercite un atribut care nu îi revine, intrând în sfera de competență a legislativului.

11. Așadar, Guvernul opinează, în raport cu rațiunile înveredate de instanța supremă, că susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate privitoare la afectarea normelor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi și principiul separației și al echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale apare ca fiind neîntemeiată.

12. În subsidiar, opinează că limitarea domeniului de aplicare a procedurii speciale reglementate de art. 1.050 și următoarele din Codul de procedură civilă la cererile de înscriere în cartea funciară a drepturilor reale imobiliare dobândite în temeiul uzucapiunii ca urmare a posesiilor începute după intrarea în vigoare a noului Cod civil (soluție rezultând din interpretarea *per a contrario* a dispozitivului Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 19 din 5 octombrie 2015) constituie o chestiune de interpretare și aplicare a normelor juridice în cauză, despre care se poate afirma că excedează controlului de constituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat, în sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate, și care a fost reținut în Decizia nr. 604 din 6 octombrie 2015.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare și motivării autoarei excepției, îl reprezintă dispozițiile art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, având în vedere interpretarea dată prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 7 ianuarie 2016. Dispozițiile legale criticate sunt cuprinse în cartea a VI-a —

Proceduri speciale, titlul XII — *Procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii* din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, respectiv art. 1.050 — *Domeniul de aplicare*, art. 1.051 — *Instanța competentă*. *Cuprinsul cererii*, art. 1.052 — *Procedura de judecată*. *Căi de atac* și art. 1.053 — *Înscrierea în cartea funciară a dreptului uzucapat*.

17. În legătură cu art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava au investit Înalta Curte de Casație și Justiție cu examinarea unui recurs în interesul legii cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă raportat la prevederile art. 56, 76 și 82 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu referire la aplicabilitatea procedurii speciale de înscriere a drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii, în cazul prescripțiilor achizitive începute și eventual împlinite înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil.

18. Prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015 privind examinarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 7 ianuarie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii exercitat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și, în consecință, a decis următoarele: „În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă și art. 56, art. 76 și art. 82 din Legea nr. 71/2011, stabilește că procedura specială reglementată de prevederile art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă nu este aplicabilă în privința posesiilor începute anterior intrării în vigoare a Codului civil.”

19. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 370 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 8 august 2017, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă în interpretarea dată prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii. Cu acel prilej, Curtea a reținut că are obligația de a interveni, ori de câte ori este sesizată, în cazul în care un text legal poate genera interpretări de natură a aduce atingere prevederilor constituționale (Decizia nr. 1.092 din 18 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 31 ianuarie 2013, și Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014), obligație valabilă și în ipoteza în care Înalta Curte de Casație și Justiție, în realizarea atribuțiilor constituționale prevăzute de art. 126 alin. (3) din Legea fundamentală, a pronunțat o decizie pentru interpretarea și aplicarea unitară a legii, fie într-un recurs în interesul legii, fie într-o sesizare privind pronunțarea unei hotărâri prealabile asupra unei chestiuni de drept, deoarece, în interpretarea legii, instanțele judecătorești, între care și Înalta Curte de Casație și Justiție, trebuie să respecte cadrul constituțional, iar sancționarea depășirii/încălcării acestuia revine în exclusivitate Curții Constituționale (Decizia nr. 854 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011, și Decizia nr. 265 din 6 mai 2014).

21. Curtea a mai statuat că, potrivit jurisprudenței sale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016), în determinarea conținutului normativ al normei supuse controlului de constituționalitate trebuie să țină seama de modul în care aceasta este interpretată în practica judiciară. Interpretarea legilor este operațiunea rațională, indispensabilă în procesul aplicării și al respectării acestora, având ca scop clarificarea înțelesului normelor juridice sau a câmpului lor de aplicare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.560 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 24 februarie 2011), iar, în procesul de soluționare a cauzelor cu care au fost investite, această operațiune este realizată de instanțele judecătorești, în mod necesar, prin recurgerea la metodele interpretative. Interpretarea astfel realizată indică instanței constituționale înțelesul normei juridice supuse controlului de constituționalitate, obiectivizându-i și circumscriindu-i conținutul normativ. Competența Curții Constituționale este angajată atunci când norma supusă controlului de constituționalitate este interpretată, în mod continuu, printr-o practică judiciară constantă, prin hotărâri prealabile și prin hotărâri pronunțate în recursuri în interesul legii sau atunci când există o practică divergentă și continuă, fără a fi izolată, în care una dintre interpretările date normei în cauză este contrară exigențelor Constituției.

22. Curtea, prin Decizia nr. 225 din 2 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 9 iunie 2015, și Decizia nr. 604 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 17 noiembrie 2015, a analizat constituționalitatea dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, fără ca prin aceasta să se poată limita atributul constituțional al instanței supreme de a se pronunța cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a legii.

23. În aceste condiții, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a pronunțat Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015 prin care a admis recursul în interesul legii și, în consecință, a decis următoarele: *„În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă și art. 56, art. 76 și art. 82 din Legea nr. 71/2011, stabilește că procedura specială reglementată de prevederile art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă nu este aplicabilă în privința posesiilor începute anterior intrării în vigoare a Codului civil.”*

24. Cu privire la această interpretare dată de Înalta Curte de Casație și Justiție se aplică aceiași parametri de constituționalitate. Curtea constată că, în jurisprudența sa referitoare la principiul neretroactivității legilor, a reținut că o lege devine obligatorie numai după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, ea rămânând în vigoare până la apariția unei alte legi care o abrogă, în mod explicit sau implicit. Potrivit acestui principiu constituțional, ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a noii legi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării acestei legi, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare. A decide că, prin dispozițiile sale, legea nouă ar putea desființa sau modifica situații juridice anterioare, existente ca o consecință a actelor normative care nu mai sunt în vigoare, ar însemna să se încalce principiul constituțional al neretroactivității legii civile. Însă legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi.

25. În ceea ce privește determinarea situațiilor juridice care rămân supuse vechii reglementări, precum și a celor care vor fi guvernate de noua reglementare, aceasta reprezintă o chestiune de aplicare în timp a legii, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești. Având în vedere scopul instituției recursului în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție are competența de a da o anumită interpretare pentru unificarea diferențelor de aplicare a aceluiași text de lege de către instanțele inferioare.

26. Așadar, prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit, practic, aplicarea normelor procedurale în funcție de reglementarea de drept material în cauză, sens în care a reținut că, în cazul în care posesia a început anterior intrării în vigoare a Codului civil, iar acțiunea este introdusă după intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă, sub aspect material, sunt aplicabile normele de drept în vigoare la data începerii posesiei, iar, sub aspect procedural, se aplică dispozițiile generale și cele vizând procedura contencioasă din Codul de procedură civilă.

27. Prin urmare, Curtea a constatat că art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, nu încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2).

28. Pronunțându-se asupra unui recurs în interesul legii, instanța supremă contribuie la asigurarea supremației Constituției și a legilor, prin interpretarea și aplicarea unitară a acestora pe întreg teritoriul țării, fapt de natură să concretizeze un alt principiu fundamental, prevăzut în art. 16 din Constituție, privind egalitatea în drepturi a cetățenilor. De aceea, este inadmisibil ca persoane aflate în situații juridice egale să fie supuse unor reglementări legale diferite.

29. De asemenea, Curtea, în jurisprudența sa, a considerat că asigurarea caracterului unitar al practicii judiciare este impusă și de principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, deci inclusiv a autorităților judecătorești, deoarece acest principiu ar fi grav afectat dacă, în aplicarea uneia și a aceleiași legi, soluțiile instanțelor judecătorești ar fi diferite și chiar contradictorii (a se vedea, în acest, Decizia nr. 1.014 din 8 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 816 din 29 ianuarie 2007).

30. Totodată, nici principiul accesului liber la justiție nu este încălcat prin interpretarea promovată de Înalta Curte de Casație și Justiție, întrucât cetățenii pot uza de procedura în constatare reglementată de art. 35 din Codul de procedură civilă sau de procedura specială reglementată de dispozițiile legale criticate.

31. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înlăptuiește și că este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. Astfel, judecătorul spune dreptul pentru soluționarea unui litigiu, dar numai în formele și în condițiile procedurale instituite de lege, astfel încât legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul accesului liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și modalitățile instituite de lege. De asemenea, Curtea a reținut că, în instituirea regulilor de acces al justițiabililor la justiție, legiuitorul este ținut de respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție (a se vedea,

în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

32. Curtea a mai reținut că Înalta Curte de Casație și Justiție are, printre altele, competența, conferită de art. 514 din Codul de procedură civilă și de art. 18 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, de a asigura aplicarea corectă și unitară a legilor de către toate instanțele. Pentru realizarea acestei competențe, Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești, dezlegarea dată de instanța supremă problemelor de drept fiind obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I. Legiuitorul, având în vedere poziția Înaltei Curți de Casație și Justiție în sistemul instanțelor judecătorești, precum și rolul său prevăzut în art. 514 din Codul de procedură civilă, a instituit obligativitatea interpretării date de aceasta, în scopul aplicării unitare de către instanțele judecătorești a unui text de lege, fără ca, astfel, instanța supremă să se substituie Parlamentului, unica putere legiuitoare în stat.

33. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a plasat în interiorul mecanismului constituțional de interpretare a legii, conferit de art. 126 alin. (3) din Legea fundamentală, pronunțând o decizie de interpretare a normelor legale criticate, având ca efect încetarea divergențelor jurisprudențiale.

34. Ambele interpretări ce puteau fi date normelor criticate se subsumează cadrului constituțional; faptul că, prin recursul în interesul legii soluționat de instanța supremă, s-a îmbrățișat una dintre acestea, în condițiile în care cealaltă a fost constatată ca fiind constituțională, nu înseamnă că decizia pronunțată în soluționarea recursului în interesul legii se poziționează în afara Constituției, ci faptul că, din două soluții interpretative, deopotrivă constituționale, Înalta Curte de Casație și Justiție a ales-o pe cea mai potrivită, ținând cont de principiile generale care stau la baza uzucapiunii. Așadar, atât timp cât cele două interpretări se subsumează cadrului constituțional, Înalta Curte de Casație și Justiție are competența constituțională să opteze,

39. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă în interpretarea dată prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, excepție ridicată de Eleonora Mihai în Dosarul nr. 33.443/245/2013 al Tribunalului Iași — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

în această marjă a constituționalității ambelor interpretări, pentru cea mai corectă/potrivită soluție.

35. Din punctul de vedere al exigențelor constituționale, interpretările aduse ambelor proceduri sunt deopotrivă constituționale, Înalta Curte de Casație și Justiție, în virtutea prerogativelor sale de unificare a jurisprudenței, fiind liberă să aleagă care dintre cele două soluții jurisprudențiale este mai bine articulată, mai adaptată realităților normative de natură legală, atât timp cât niciuna dintre ele nu ridică probleme de constituționalitate (a se vedea, cu privire la constituționalitatea unor soluții legislative diferite, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 748 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 1 februarie 2016, paragraful 27).

36. Prin urmare, nu se poate susține că ori de câte ori există divergență jurisprudențială se pun probleme de constituționalitate — soluțiile jurisprudențiale diferite nu presupun *ab initio* că o interpretare este constituțională și alta neconstituțională, din contră, pot exista două sau mai multe interpretări, care nu depășesc cadrul constituțional, încadrându-se în exigențele acestuia. Doar dacă una dintre cele două interpretări jurisprudențiale ar fi fost constatată ca fiind neconstituțională, Înalta Curte de Casație și Justiție nu o putea readuce în fondul activ jurisprudențial și doar atunci s-ar fi adus în discuție încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție.

37. Curtea a subliniat faptul că, în accepțiunea deciziilor sale, nicidecum nu s-a adus în discuție existența sau aplicarea unei *lex tertia* prin amalgamarea cerințelor de ordin substanțial între legile sub imperiul cărora a început să curgă uzucapiunea și Codul civil. Problematika era una strict procedurală, cu privire la legea de procedură aplicabilă pentru dobândirea dreptului de proprietate privată prin uzucapiune.

38. Dar, dincolo de jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Curtea apreciază că susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate reprezintă o chestiune de aplicare și interpretare a legii, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești, în raport de situațiile de fapt deduse judecății.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 676

din 6 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. (2) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată de Daniel Eugen Muha în Dosarul nr. 18.671/180/2014 al Judecătoriei Bacău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 805D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Astfel, în art. 244 alin. (2) din Codul penal legiuitorul a prevăzut o formă agravată a infracțiunii de înșelăciune, stabilind că, în cazul în care inducerea în eroare are loc prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase, se pot aplica dispozițiile privind concursul de infracțiuni. Or, printr-o astfel de reglementare nu se sancționează de două ori același comportament antisocial, ci, dimpotrivă, acestea vizează atât o inducere în eroare, pe de o parte, cât și o folosire de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase, pe de altă parte, care, la rândul lor, pot fi rezultatul unei infracțiuni. Așadar, conduitele pedepsite de legiuitor sunt diferite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 18.671/180/2014, **Judecătoria Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. (2) din Codul penal**, excepție ridicată de Daniel Eugen Muha într-o cauză penală în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii de înșelăciune.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și dispozițiile din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și din Protocolul nr. 7 adițional la convenție referitoare la dreptul la un proces echitabil și la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori, deoarece instituie o pluralitate de infracțiuni ce are drept consecință o pluralitate de sancțiuni. Legiuitorul român nu a acceptat așa-numita teorie a unității între infracțiunea-mijloc și infracțiunea-scop în reglementarea infracțiunii de înșelăciune,

înșușindu-și principiul, în sensul că, dacă mijlocul fraudulos folosit pentru inducerea sau menținerea în eroare a păgubitului constituie prin el însuși infracțiune, aceasta trebuie reținută în concurs cu infracțiunea de înșelăciune simplă, și nu calificată, fiind considerate o pluralitate de infracțiuni și pedepsite în mod distinct. O astfel de reglementare este, în opinia autorului, contrară Constituției și Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Drept urmare, fiind vorba despre două infracțiuni, nu este firesc să se aplice infractorului două pedepse, aplicându-i-se regulile prevăzute pentru concursul de infracțiuni, situație prin care este afectat dreptul la un proces echitabil.

6. **Judecătoria Bacău — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată că, dincolo de inadvertențele existente în motivarea cererii, dispozițiile art. 244 alin. (2) din Codul penal nu operează cu o dublă incriminare, ci reprezintă doar o formă agravată a infracțiunii de înșelăciune săvârșite prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase. De altfel, legiuitorul a preluat în mod identic în noua legislație penală varianta infracțiunii de înșelăciune prevăzută de art. 215 alin. 2 din Codul penal din 1969, unica modificare vizând limitele de pedeapsă, care au fost reduse.

7. Constatarea neconstituționalității unui text de lege pentru considerente ce țin de încălcarea accesului la justiție, încălcarea actelor internaționale la care România este parte, încălcarea dreptului la un proces echitabil și pentru considerente ce țin de îndeplinirea justiției ar presupune să se constate că fie părților nu li se recunoaște un grad de jurisdicție în condițiile impuse de tratatele internaționale, fie că, în raport cu persoanele aflate în aceeași situație, se prevăd condiții diferite de declarare și examinare a căii de atac, fie că textele limitează dreptul la apărare. Or, în raport cu cele ce preced, instanța de judecată a opinat că nu există vreo încălcare a dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

8. De altfel, analizând jurisprudența Curții Constituționale, instanța a mai constatat că, prin Decizia nr. 502 din 4 octombrie 2005, a fost respinsă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 din Codul penal din 1969 referitor la infracțiunea de înșelăciune, excepție care a fost ridicată de aceeași persoană, Daniel Eugen Muha, în Dosarul nr. 141/2005 al Judecătoriei Roman.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile legale criticate nu sunt de natură a împiedica interpretarea lor în conformitate cu pactele și tratatele la care România este parte sau aplicarea cu prioritate a prevederilor din convențiile privitoare la drepturile fundamentale ale omului.

11. De altfel, prin Decizia nr. 50 din 14 februarie 2002, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 215 alin. 2 din Codul penal din 1969 sunt constituționale. Faptul că se reține în toate cazurile, inclusiv atunci când folosirea mijlocului fraudulos constituie prin el însuși infracțiune, înșelăciunea calificată nu

înseamnă dubla sancționare a infracțiunii. Mijloacele frauduloase folosite de făptuitor pot fi o diversitate de fapte ilicite. Existența pluralității de infracțiuni în această situație nu semnifică o pluralitate de sancțiuni stabilite contrar prevederilor art. 4 pct. 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci aplicarea unei pedepse principale stabilite potrivit regulilor privind concursul de infracțiuni. Legiuitorul Codului penal român nu a acceptat așa-numita teorie a unității între infracțiunea-mijloc și infracțiunea-scop în reglementarea infracțiunii de înșelăciune, însușindu-și principiul, în sensul că, dacă mijlocul fraudulos folosit pentru inducerea sau menținerea în eroare a păgubitului constituie prin el însuși infracțiune, această infracțiune trebuie să fie reținută în concurs cu înșelăciunea calificată, fiind considerate o pluralitate de infracțiuni și pedepse ca atare. Aceasta este o opțiune a legiuitorului și, astfel cum s-a arătat, nu este contrară Constituției sau Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, fiind vorba despre două infracțiuni, este firesc să se aplice infractorului două pedepse, după regulile prevăzute pentru concursul de infracțiuni, fără ca prin aceasta să îi fie afectat în vreun fel dreptul la un proces echitabil.

12. Așa fiind, având în vedere faptul că Legea nr. 286/2009 privind Codul penal preia, în cadrul art. 244 alin. (2), soluția cuprinsă în art. 215 alin. 2 din Codul penal din 1969, Guvernul apreciază că argumentele deciziei mai sus menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, textul legal contestat prevede o variantă agravată a infracțiunii, care se realizează atunci când înșelăciunea se săvârșește prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori prin alte mijloace frauduloase. Mențiunea potrivit căreia, dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni nu are semnificația unei duble sancționări a aceleiași infracțiuni. Mijloacele folosite de făptuitor pot fi o diversitate de fapte ilicite, iar simpla existență a acestora, indiferent de numărul sau gravitatea lor, conferă infracțiunii de înșelăciune caracterul calificat, fiind necesară, potrivit voinței legiuitorului, o sancțiune mai aspră. Faptul că mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune nu poate schimba caracterul agravat al incriminării. Fiind menținut acest caracter, intervine o pluralitate de infracțiuni, care însă nu semnifică o pluralitate de sancțiuni aplicabile contrar prevederilor art. 4 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci aplicarea unei pedepse principale stabilite potrivit regulilor privind concursul de infracțiuni.

14. În consecință, întrucât este vorba despre două infracțiuni, este firesc să se aplice două pedepse, după regulile prevăzute pentru concursul de infracțiuni, fără ca prin aceasta dreptul la un proces echitabil să fie afectat și fără să fie încălcate prevederile art. 4 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție.

15. O asemenea reglementare nu este de natură a contraveni în vreun fel dispozițiilor invocate, întrucât necesitatea ei izvorăște tocmai din respectarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), potrivit cărora, în România, ca stat de drept, dreptatea reprezintă o valoare supremă. De altfel, concursul de infracțiuni reprezintă o formă a pluralității de fapte penale, care constă în aceea că una și aceeași persoană săvârșește două sau mai multe infracțiuni înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna dintre ele. În cazul de față, legiuitorul, în acord cu art. 23 alin. (12) din Constituție, a înțeles să dea eficiență scopului procesului penal prin aceea că nu a lăsat nesancționată o faptă care, deși este rezultatul unei singure acțiuni, lezează deopotrivă două valori sociale ocrotite de legea penală.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 244 alin. (2) din Codul penal cu denumirea marginală Înșelăciunea, care au următorul conținut: „*Înșelăciunea săvârșită prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.*”

19. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, precum și dispozițiile art. 6 referitor la *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 4 referitor la *Dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori* din Protocolul nr. 7 adițional la convenție.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate reglementează cu privire la infracțiunea de înșelăciune săvârșită prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase și cu privire la faptul că, dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

21. Autorul excepției susține că infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art. 244 alin. (2) din Codul penal este o infracțiune unică și complexă, care absoarbe în conținutul ei mijlocul fraudulos folosit, astfel încât acesta nu mai poate fi reținut ca infracțiune de sine stătătoare și pedepsit în concurs cu infracțiunea calificată. De aceea, apreciază că textul criticat conține o dublă sancționare pentru aceeași infracțiune, iar existența pluralității de infracțiuni în această situație semnifică o pluralitate de sancțiuni stabilite contrar prevederilor art. 4 pct. 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. Cu privire la aceste critici, Curtea constată că art. 244 alin. (2) din Codul penal nu operează cu o dublă incriminare, ci reprezintă doar o formă agravată a infracțiunii de înșelăciune săvârșite prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase. De altfel, legiuitorul a preluat în mod identic în noua legislație penală varianta infracțiunii de înșelăciune prevăzută de art. 215 alin. 2 din Codul penal din 1969, unica modificare vizând limitele de pedeapsă, care au fost reduse.

23. Deși Curtea Constituțională nu s-a pronunțat asupra unei excepții identice, soluția legislativă criticată, așa cum s-a arătat anterior, a existat în reglementarea anterioară, respectiv art. 215 alin. 2 din Codul penal din 1969, și a fost contestată din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 50 din 14 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 25 februarie 2002, Curtea Constituțională a statuat că art. 215 alin. 2 din Codul penal prevede, în fraza întâi, o variantă agravată a infracțiunii de înșelăciune, care se realizează atunci când înșelăciunea se

săvârșește prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori prin alte mijloace frauduloase. Mențiunea din fraza a doua a alineatului, potrivit căreia, dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni, nu contravine dispozițiilor art. 4 pct. 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții care interzic urmărirea sau pedepsirea persoanei care a mai fost condamnată sau achitată anterior, printr-o hotărâre definitivă, pentru aceleași fapte. Faptul că se reține în toate cazurile, inclusiv atunci când folosirea mijlocului fraudulos constituie prin el însuși infracțiune, înșelăciunea calificată, în condițiile art. 215 alin. 2 din Codul penal din 1969, nu înseamnă dubla sancționare a infracțiunii. Mijloacele frauduloase folosite de făptuitor pot fi o diversitate de fapte ilicite. Simpla existență a acestora, indiferent de numărul sau gravitatea lor, conferă infracțiunii de înșelăciune caracterul calificat, fiind necesară, potrivit voinței legiuitorului, o sancționare mai aspră a acestei categorii de infractori. Faptul că mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune nu poate schimba caracterul agravat al incriminării. A pune pe același plan escrocul care folosește mijloace frauduloase ce nu sunt infracțiuni cu acela care folosește astfel de mijloace, dar care constituie prin ele însele infracțiuni, înseamnă a acorda impunitate acestuia din urmă pentru infracțiunile respective, ceea ce este inadmisibil. Existența pluralității de infracțiuni în această situație nu semnifică o pluralitate de sancțiuni stabilite contrar prevederilor art. 4 pct. 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci aplicarea unei pedepse principale stabilite potrivit regulilor privind concursul de infracțiuni.

24. Legiuitorul Codului penal român nu a acceptat așa-numita teorie a unității între infracțiunea-mijloc și infracțiunea-scop în reglementarea infracțiunii de înșelăciune, însușindu-și principiul, în sensul că, dacă mijlocul fraudulos folosit pentru inducerea sau menținerea în eroare a păgubitului constituie prin el însuși infracțiune, această infracțiune trebuie să fie reținută în concurs cu înșelăciunea calificată, fiind considerate o pluralitate de infracțiuni și pedepsite ca atare. Aceasta este o opțiune a legiuitorului și, astfel cum s-a arătat, nu este contrară Constituției sau Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, fiind vorba despre două infracțiuni, este firesc să se aplice infractorului două pedepse, după regulile prevăzute pentru concursul de infracțiuni, fără ca prin aceasta să îi fie afectat în vreun fel dreptul la un proces echitabil.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Eugen Muha în Dosarul nr. 1.8671/180/2014 al Judecătorei Bacău — Secția penală și constată că dispozițiile art. 244 alin. (2) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Bacău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 6 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

25. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

26. Distinct de aceste argumente, Curtea mai reține că varianta agravată a infracțiunii de înșelăciune se deosebește de varianta-tip numai prin mijloacele prin care a fost săvârșită acțiunea de amăgire, de inducere în eroare a subiectului pasiv și care sunt de natură să asigure mai ușor reușita acestei acțiuni. Potrivit art. 244 alin. (2) teza a doua din Codul penal, dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, va exista concurs între infracțiunea de înșelăciune varianta agravată și infracțiunea care se referă la mijlocul fraudulos (de exemplu, infracțiunea de folosire de înscrisuri false prevăzută de art. 323 din Codul penal, uzurparea de calități oficiale prevăzută de art. 258 din Codul penal, infracțiunea de exercitare fără drept a unei profesii sau activități prevăzută de art. 348 din Codul penal). Dispozițiile legale criticate reglementează cu privire la existența concursului formal sau ideal care există atunci când o acțiune sau inacțiune săvârșită de o persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc sau a urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul mai multor infracțiuni — a se vedea art. 38 alin. (2) din Codul penal.

27. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în cazul concursului ideal tipic de infracțiuni, că acesta se caracterizează prin aceea că faptul unic se descompune în două infracțiuni distincte. Într-o astfel de situație, nu există nimic care să contrazică art. 4 din Protocolul nr. 7, deoarece acesta interzice ca o persoană să fie judecată de două ori pentru aceeași infracțiune, în timp ce, în cadrul concursului ideal de infracțiuni, același fapt comportă o analiză în cadrul a două infracțiuni distincte (a se vedea Hotărârea din 30 iulie 1998, pronunțată în Cauza *Oliveira împotriva Elveției*, paragrafele 26—27).

28. În ceea ce privește critica raportată la dispozițiile art. 20 din Constituție coroborat cu art. 6 referitor la *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, întrucât prevederile legale criticate sunt norme de drept substanțial, și nu de drept procedural. Or, garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil se asigură prin mijloace juridice specifice dreptului procesual penal (a se vedea în acest sens Decizia nr. 695 din 7 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 8 februarie 2018, paragraful 18).

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare

Având în vedere dispozițiile art. 435 alin. (3) și (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 752.396 din 27.12.2018, ținând cont de prevederile pct. 160 alin. (2) din titlul VIII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Procedura prevăzută la art. 1 nu se aplică pentru produsele energetice preambalate.

Art. 3. — Se aprobă modelul și conținutul formularului „Cerere de înregistrare/mențiuni a activității de distribuție și de comercializare în sistem angro de produse energetice”, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 4. — Se aprobă modelul și conținutul formularului „Cerere de înregistrare/mențiuni a activității de comercializare în sistem en détail de produse energetice”, prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 5. — Se aprobă modelul și conținutul formularului „Atestat de înregistrare pentru distribuție și comercializare în sistem angro de produse energetice”, prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 6. — Se aprobă modelul și conținutul formularului „Atestat de înregistrare pentru comercializare în sistem en détail de produse energetice”, prevăzut în anexa nr. 5.

Art. 7. — Birourile vamale de interior și/sau frontieră vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 8. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 9. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.849/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 24 iunie 2016, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — (1) Operatorii economici care dețin atestate de comercializare, emise în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.849/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare, cu modificările și completările ulterioare, pot, până la 31 ianuarie 2019 inclusiv, să depună la autoritatea competentă o nouă cerere de înregistrare și documentele aferente, potrivit prezentului ordin.

(2) La expirarea termenului prevăzut la alin. (1), atestatele de comercializare emise în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.849/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare, cu modificările și completările ulterioare, își pierd valabilitatea.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), atestatele de comercializare emise în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.849/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare, cu modificările și completările ulterioare, pentru operatorii economici care comercializează produse energetice în baza unor contracte de achiziții publice aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentului ordin rămân valabile până la expirarea acestor contracte.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Ionuț Mișa

P R O C E D U R Ă

de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili

1. În înțelesul prezentei proceduri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *atestat de comercializare* — documentul eliberat de autoritatea competentă care atestă înregistrarea operatorilor economici care desfășoară activități de distribuție și comercializare angro, respectiv comercializare în sistem en détail, cu produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili;

b) *autoritate competentă* — biroul vamal în a cărui arie de competență este situat spațiul de comercializare sau depozitul angro pentru care se solicită înregistrarea, respectiv biroul vamal în a cărui arie de competență este situat sediul social, sediul reprezentantului fiscal, în cazul operatorilor economici prevăzuți la pct. 6 alin. (2);

c) *produse energetice* — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili;

d) *spațiu de comercializare* — locul special amenajat prin care produsele energetice pot fi comercializate în sistem en détail;

e) *depozit angro* — locul special amenajat prin care produsele energetice pot fi depozitate și comercializate în sistem angro;

f) *consumator final* — operatorii economici care utilizează produsele energetice în cadrul activității economice proprii.

2. Intră sub incidența procedurii de înregistrare:

a) operatorii economici care intenționează să distribuie și să comercializeze angro produse energetice;

b) operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem en détail produse energetice.

3. Înregistrarea activității de distribuție și comercializare angro de produse energetice se efectuează la cererea operatorilor economici, pentru fiecare depozit angro, prin depunerea formularului „Cerere de înregistrare/mențiuni a activității de distribuție și de comercializare în sistem angro de produse energetice”, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 la ordin, denumit în continuare *cerere de comercializare angro*.

4. Înregistrarea activității de comercializare în sistem en détail de produse energetice se efectuează la cererea operatorilor economici, pentru fiecare unitate de comercializare, prin depunerea formularului „Cerere de înregistrare/mențiuni a activității de comercializare în sistem en détail de produse energetice”, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 la ordin, denumit în continuare *cerere de comercializare en détail*.

5. Cererea de înregistrare a activității de distribuție și comercializare angro, respectiv cererea de înregistrare a activității de comercializare în sistem en détail, însoțite de documentele care atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute la pct. 6, se depun la autoritatea competentă.

6. (1) În vederea obținerii atestatului de comercializare, operatorii economici prevăzuți la pct. 2 lit. a) care intenționează să distribuie și să comercializeze angro produse energetice au obligația îndeplinirii următoarelor condiții, la data la care depun cererea și pe perioada comercializării produselor energetice:

a) să aibă înscrisă în obiectul de activitate, potrivit Clasificării activităților din economia națională — CAEN, activitatea de comercializare în sistem angro de produse energetice și dovada înregistrării punctului de lucru pentru care se solicită înregistrarea. Îndeplinirea condițiilor va fi dovedită cu certificatul constatator emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) societatea nu este declarată inactivă fiscal și este în funcțiune;

c) să prezinte certificatul de cazier judiciar al administratorului societății, în care să nu se regăsească înscrise sancțiuni penale din hotărâri judecătorești rămase definitive privind infracțiuni de

abuz de încredere, infracțiuni de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările și completările ulterioare, de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare;

d) să dețină spații de depozitare corespunzătoare, în proprietate sau folosință — contract de locațiune, contract de comodat sau cu orice titlu legal;

e) depozitul angro trebuie să fie dotat cu rezervoare verificate metrologic care să permită în orice moment determinarea stocurilor factice. Îndeplinirea condiției va fi dovedită cu buletin de verificare metrologică și certificat de calibrare, aflate în perioada de valabilitate;

f) depozitul angro trebuie să fie dotat cu sisteme de gestiune a stocurilor, conectate cu rezervoarele de carburanți, care să permită monitorizarea mișcării produselor energetice și determinarea în orice moment a cantităților intrate, ieșite, precum și a stocurilor, pe fiecare tip de produs energetic și furnizor;

g) depozitul angro trebuie să fie dotat cu un sistem de supraveghere video a rezervoarelor, a zonelor de descărcare/încărcare și a plăcuțelor de înmatriculare a mijloacelor de transport care asigură aprovizionarea. Stocarea imaginilor înregistrate se face pe o durată de minimum 20 de zile. Sistemul de supraveghere trebuie să funcționeze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncționare a depozitului angro, chiar și în condițiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la rețeaua de distribuție;

h) cantitățile de produse energetice comercializate în baza atestatului trebuie să fie recepționate și livrate fizic doar din depozitul angro autorizat;

i) nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

(2) Sunt exceptați de la obligația îndeplinirii condițiilor menționate la alin. (1) lit. d—h):

a) operatorii economici care comercializează produse energetice în baza cardurilor de combustibil către consumatorii finali;

b) operatorii economici afiliați ai operatorilor economici autorizați ca antrepozitari autorizați, destinatari înregistrați sau care dețin atestat de comercializare angro de produse energetice și care comercializează produse energetice din locațiile autorizate ale operatorilor economici cu care sunt afiliați.

7. În vederea obținerii atestatului de comercializare, operatorii economici prevăzuți la pct. 2 lit. b) care intenționează să distribuie și să comercializeze în sistem en détail produse energetice au obligația îndeplinirii următoarelor condiții, la data la care depun cererea și pe perioada comercializării produselor energetice:

a) să aibă înscrisă în obiectul de activitate, potrivit Clasificării activităților din economia națională — CAEN, activitatea de comercializare în sistem en détail de produse energetice și

dovada înregistrării punctului de lucru pentru care se solicită înregistrarea. Îndeplinirea condițiilor va fi dovedită cu certificatul constatator emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) societatea nu este declarată inactivă fiscal și este în funcțiune;

c) să prezinte certificatul de cazier judiciar al administratorului societății, în care să nu se regăsească înscrise sancțiuni penale din hotărâri judecătorești rămase definitive privind infracțiuni de abuz de încredere, infracțiuni de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările și completările ulterioare, de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare;

d) spațiul de comercializare trebuie să fie dotat cu rezervoare verificate metrologic, cu excepția skidurilor GPL. Îndeplinirea condiției va fi dovedită cu buletin de verificare metrologică și certificat de calibrare, aflate în perioada de valabilitate;

e) spațiul de comercializare trebuie să fie dotat cu rigle gradate și pompe de distribuție de carburanți, verificate metrologic. Îndeplinirea condiției va fi dovedită cu buletin de verificare metrologică, aflat în perioada de valabilitate;

f) spațiul de comercializare trebuie să fie dotat cu sisteme de gestiune a stocurilor, conectate cu pompele de distribuție de carburanți și aparatele de marcat electronice fiscale, care să permită monitorizarea mișcării produselor energetice și determinarea în orice moment a cantităților intrate, ieșite, precum și a stocurilor, pe fiecare tip de produs energetic și furnizor. Prin excepție, spațiile de comercializare dotate cu sisteme electronice pentru vânzare exclusivă în baza cardurilor magnetice de identificare trebuie să fie dotate cu sisteme de gestiune a stocurilor, conectate cu rezervoarele de carburanți, care să permită monitorizarea mișcării produselor energetice și determinarea în orice moment a cantităților intrate, ieșite, precum și a stocurilor, pe fiecare tip de produs energetic și furnizor. Operatorul economic trebuie să pună la dispoziția autorității competente un card de control care să permită monitorizarea mișcării produselor energetice și determinarea în orice moment a cantităților intrate, ieșite, precum și a stocurilor, pe fiecare tip de produs energetic și furnizor;

g) spațiul de comercializare GPL trebuie să dețină obligatoriu avizul de instalare și funcționare emis de Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR) pentru deținătorii/utilizatorii de skiduri GPL. În situația în care reglementările tehnice ale instalației GPL stipulează autorizarea și verificarea tehnică prin directive europene, instalația GPL se supune regimului de autorizare și verificare tehnică ISCIR numai dacă prin această cerință nu se aduce atingere directivelor europene aplicabile. Personalul de deservire al unității de comercializare GPL trebuie să fie autorizat ISCIR;

h) spațiul de comercializare trebuie să fie dotat cu un sistem de supraveghere a zonelor de descărcare în rezervoare și a

plăcuțelor de înmatriculare a mijloacelor de transport care asigură aprovizionarea. Stocarea imaginilor înregistrate se face pe o durată de minimum 20 de zile. Sistemul de supraveghere trebuie să funcționeze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncționare a spațiului de comercializare, chiar și în condițiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la rețeaua de distribuție;

i) nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

8. Verificarea metrologică a rezervoarelor, riglelor gradate și a pompelor de distribuție de carburanți se efectuează de Biroul Român de Metrologie Legală sau de laboratoare autorizate de acesta.

9. Documentele menționate la pct. 6 și 7 se depun în copie certificată conform cu originalul de operatorul economic.

10. În măsura în care consideră necesar pentru soluționarea cererii, autoritatea competentă poate solicita operatorului economic furnizarea de informații și înscrisuri suplimentare sau poate efectua constatări la fața locului, potrivit prevederilor art. 65 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

11. Pe baza analizei documentelor depuse de operatorii economici și, după caz, a datelor constatate prin cercetarea la fața locului, autoritatea competentă va întocmi un referat care va conține obligatoriu următoarele informații:

a) datele de identificare ale operatorului economic;

b) concluzia privind îndeplinirea sau neîndeplinirea de către operatorul economic a condițiilor prevăzute la pct. 6, respectiv pct. 7, după caz;

c) propunerea de aprobare sau de respingere a cererii de distribuție și comercializare angro/en détail, după caz.

12. În cazul aprobării cererii de distribuție și comercializare angro, autoritatea competentă va emite „Atestatul de înregistrare pentru distribuție și comercializare în sistem angro de produse energetice”, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4 la ordin, denumit în continuare *atestat de comercializare angro*.

13. În cazul aprobării cererii de comercializare en détail, autoritatea competentă va emite „Atestatul de înregistrare pentru comercializare în sistem en détail de produse energetice”, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5 la ordin, denumit în continuare *atestat de comercializare en détail*.

14. Atestatul de comercializare angro/Atestatul de comercializare en détail se emite și se comunică în termen de maximum 15 zile de la data depunerii cererii de comercializare angro/cererii de comercializare en détail și a documentației complete. Atestatul de comercializare angro/Atestatul de comercializare en détail se întocmește în două exemplare, dintre care un exemplar se comunică operatorului economic, iar al doilea exemplar se păstrează de autoritatea competentă. Atestatul de comercializare angro/Atestatul de comercializare en détail nu este transmisibil, putând fi utilizat numai de titular.

15. Fiecare atestat de comercializare angro va avea alocat un cod de tipul celui stabilit pentru operatorul economic autorizat pentru activitatea de comercializare angro de produse supuse accizelor, la pct. 1 și 2 din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 221/2016 pentru aprobarea configurației Codului de accize și a Nomenclatorului codurilor de produse accizabile armonizate, cu modificările și completările ulterioare.

16. Fiecare atestat de comercializare en détail va avea alocat un cod de tipul RO 12345 JJ DT NN, unde:

a) RO reprezintă codul ISO al României;

b) 12345 reprezintă o secvență de 5 caractere numerice pentru identificarea operatorului economic;

c) JJ reprezintă codul județului în a cărui arie de competență este situată unitatea de comercializare;

d) DT reprezintă un cod ce semnifică activitatea de comercializare în sistem en détail de produse energetice;

e) NN reprezintă secvența numerică ce semnifică numărul de atestate eliberate pentru același operator economic în cadrul unui județ sau al municipiului București.

17. Autoritatea competentă are obligația organizării evidenței atestatelor de comercializare angro/atestatelor de comercializare en détail emise, prin înregistrarea acestora în registre speciale.

18. În situația în care cererea de comercializare angro, respectiv cererea de comercializare en détail este respinsă, autoritatea competentă va emite, în termen de maximum 15 zile de la data depunerii cererii și documentației complete, decizia de respingere a acesteia. Decizia va conține elementele prevăzute la art. 46 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

19. Atestatul de comercializare angro/Atestatul de comercializare en détail prevăzut la pct. 6, respectiv pct. 7 sau decizia menționată la pct. 18 se comunică operatorului economic conform prevederilor art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

20. Operatorul economic are dreptul să desfășoare activitatea de comercializare în sistem angro/comercializare en détail a produselor energetice care fac obiectul atestatului de comercializare angro/atestatului de comercializare en détail, de la data valabilității prevăzută în atestat.

21. (1) Autoritatea competentă revocă atestatul de comercializare în următoarele situații:

a) atunci când i-au fost oferite informații inexacte în cererea de comercializare sau în documentele care au fost anexate la aceasta;

b) în cazul în care se constată, prin hotărâre judecătorească definitivă, că actele care au stat la baza emiterii atestatului sunt false;

c) dacă în legătură cu operatorul economic beneficiar a fost deschisă procedura falimentului ori s-a dispus dizolvarea acestuia, în condițiile legii;

d) dacă oricare dintre administratorii operatorului economic a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, infracțiuni de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare;

e) în cazul în care s-a pronunțat în legătură cu activitatea operatorului economic o hotărâre definitivă pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor

măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare;

f) atunci când operatorul economic a fost declarat inactiv fiscal sau dacă se află în perioada de încetare temporară de activitate declarată la Oficiul Național al Registrului Comerțului;

g) nu respectă condiția prevăzută la pct. 6 alin. (1) lit. h);

h) la cererea operatorului economic.

(2) În cazul revocării atestatului, o nouă cerere de înregistrare a activității de distribuție și comercializare angro, respectiv cerere de înregistrare a activității de comercializare în sistem en détail poate fi depusă numai după o perioadă de 6 luni de la data la care decizia de revocare a atestatului devine definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul prevăzut la alin. (1) lit. h).

22. Autoritatea competentă suspendă atestatul de comercializare în următoarele situații:

a) până la reglementarea deficiențelor constatate de organele competente atunci când operatorul economic nu respectă oricare dintre condițiile prevăzute la pct. 6 alin. (1), cu excepția lit. h), respectiv pct. 7, după caz;

b) până la soluționarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările și completările ulterioare, de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare.

23. Deciziile privind revocarea sau suspendarea atestatului de comercializare angro/atestatului de comercializare en détail se comunică operatorului economic în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

24. Deciziile privind revocarea sau suspendarea atestatului de comercializare angro/atestatului de comercializare en détail produc efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în acestea.

25. Deciziile emise de autoritatea competentă potrivit prezentei proceduri pot fi contestate în conformitate cu dispozițiile titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

26. Autoritatea competentă va asigura publicarea pe site-ul Direcției Generale a Vămirilor a listei atestatelor de comercializare emise, care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

27. În cazul în care organele competente constată nerespectarea uneia dintre condițiile avute în vedere la emiteria atestatului, acestea vor dispune aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor art. 449 alin. (2) lit. o) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

28. La modificarea ulterioară a unor date înscrise inițial în formularul „Cerere de înregistrare/mențiuni a activității de distribuție și comercializare în sistem angro/comercializare en détail de produse energetice” sau a documentelor prevăzute la pct. 6, respectiv pct. 7, după caz, operatorul economic va depune în termen de 30 de zile o nouă cerere pentru emiteria atestatului de comercializare, însoțită de documentele justificative pentru modificare, caz în care va depune odată cu cererea și atestatul de comercializare în original, în vederea anulării acestuia.

— Model —

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .....
 Biroul Vamal .....

C E R E R E**de înregistrare/mențiuni a activității de distribuție și de comercializare în sistem angro de produse energetice**

A. Cerere de:

înregistrare		mențiuni	
--------------	--	----------	--

B. Datele de identificare ale operatorului economic

Denumirea operatorului economic		Codul de identificare fiscală					
Adresa:							
Județul		Sectorul		Localitatea			
Str.	Nr.	Bl.	Sc.	Ap.			
Codul poștal	Telefon	Fax	E-mail				

C. Sucursala/Punctul de lucru/Sediul secundar pentru care se solicită înregistrarea activității (denumirea, codul de identificare fiscală, după caz, și adresa completă)

1. ....
2. ....

Nr. rezervoare	Capacitate rezervoare
----------------	-----------------------

D. Produsele energetice care fac obiectul comercializării în sistem angro:

1. Denumire produs, cod NC .....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

E. Mențiuni privind îndeplinirea condițiilor de comercializare în sistem angro a produselor energetice
 Declar pe propria răspundere că îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru desfășurarea acestei activități.

În susținerea cererii anexez următoarele documente:

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

F. Alte mențiuni:

Persoana de contact pentru locația autorizată .....

Altele:

(data de încetare a activității de comercializare în sistem angro a produselor energetice)

.....

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, prevăzută la art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, declar că datele din această cerere sunt conforme și complete și solicit emiterea unui atestat de înregistrare pentru distribuție și comercializare angro de produse energetice.

Numele și prenumele .....

Semnătura

Funcția/Calitatea .....

Data .....

Loc rezervat autorității competente

Nr. de înregistrare .....

Data .....

— Model —

C E R E R E
de înregistrare/mențiuni a activității de comercializare în sistem en détail de produse energetice

A. Cerere de:

înregistrare		mențiuni	
--------------	--	----------	--

B. Datele de identificare ale operatorului economic

Denumirea operatorului economic		Codul de identificare fiscală	
Adresa:			
Județul		Sectorul	Localitatea
Str.	Nr.	Bl.	Sc.
Codul poștal	Telefon	Fax	E-mail

C. Sucursala/Punctul de lucru/Sediul secundar pentru care se solicită înregistrarea activității de comercializare în sistem en détail a produselor energetice (denumirea, codul de identificare fiscală, după caz, și adresa completă)

1. ....
2. ....

Nr. rezervoare	Capacitate rezervoare	Nr. pompe de distribuție carburanți	Serie pompe de distribuție
----------------	-----------------------	-------------------------------------	----------------------------

D. Produsele energetice care fac obiectul comercializării în sistem en détail:

1. Denumire produs, cod NC .....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

E. Mențiuni privind îndeplinirea condițiilor de comercializare în sistem en détail a produselor energetice
 Declar pe propria răspundere că îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru desfășurarea acestei activități.
 În susținerea cererii anexez următoarele documente:

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

F. Alte mențiuni:

Persoana de contact pentru locația autorizată .....

Altele:

(data de încetare a activității de comercializare în sistem en détail a produselor energetice)

.....

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, prevăzută la art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, declar că datele din această cerere sunt conforme și complete și solicit emiterea unui atestat de înregistrare pentru comercializare en détail de produse energetice.

Numele și prenumele .....

Funcția/Calitatea .....

Data .....

Semnătura .....

Loc rezervat autorității competente

Nr. de înregistrare .....

Data .....

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .....
 Biroul Vamal .....

**ATESTAT DE ÎNREGISTRARE Nr. .... /
 pentru distribuție și comercializare în sistem angro de produse energetice**

Ca urmare a Cererii de înregistrare/mențiuni a activității de distribuție și comercializare în sistem angro de produse energetice nr. .... din data de ..... și în temeiul Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. .... pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare, se atestă că operatorul economic ....., cu sediul în localitatea ....., județul ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., ap. ...., sectorul ....., codul de identificare fiscală ....., a fost înregistrat pentru comercializare angro a produselor energetice:

1. Denumire produs ..... cod NC .....

2. ....

3. ....

4. ....

Depozit angro:

Denumirea	Codul de identificare fiscală	Adresa (județul, localitatea, sectorul, str. nr.)
-----------	-------------------------------	--

Nr. rezervoare		Capacitate rezervoare	
----------------	--	-----------------------	--

Prezentul atestat de distribuție și comercializare angro este valabil începând cu data de .....
 Data la care își încetează valabilitatea Atestatul nr. .... eliberat anterior.

Șef birou vamal,

.....
 (numele și prenumele, semnătura și ștampila)

Data emiterii:

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .....
 Biroul Vamal .....

**ATESTAT DE ÎNREGISTRARE Nr. .... /
 pentru comercializare în sistem en détail de produse energetice**

Ca urmare a Cererii de înregistrare/mențiuni a activității de comercializare în sistem en détail de produse energetice nr. .... din data de ..... și în temeiul Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. .... pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care comercializează în sistem angro sau en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare se atestă că operatorul economic ....., cu sediul în localitatea ....., județul ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., ap. ...., sectorul ....., codul de identificare fiscală ....., a fost înregistrat pentru comercializarea en détail a produselor energetice:

1. Denumire produs, cod NC .....

2. ....

3. ....

Spațiul de comercializare:

Denumirea	Codul de identificare fiscală	Adresa (județul, localitatea, sectorul, str. nr.)
-----------	-------------------------------	--

Nr. rezervoare		Capacitate rezervoare		Nr. pompe de distribuție carburanți		Serie pompe de distribuție	
----------------	--	-----------------------	--	-------------------------------------	--	----------------------------	--

Prezentul atestat este valabil începând cu data de .....
 Data la care își încetează valabilitatea Atestatul nr. .... eliberat anterior .....

Șef birou vamal,

.....
 (numele și prenumele, semnătura și ștampila)

Data emiterii:

.....

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

